

φελλός

φελλός, ο, ουσ. [<αρχ. φελλός], ο φελλός· αυτός που είναι επιπόλαιος, ανόητος, ελαφρόμυαλος, κουτός: «μην εμπιστεύεσαι αυτόν το φελλό, γιατί θα μπλέξεις || μια τέτοια ανόητη ενέργεια μόνο από έναν φελλό σαν και του λόγου σου θα περίμενε κανείς να την κάνει». (Τραγούδι: ρούμπα, ρούμπα χορεύω κι ό,τι βρίσκω μαζεύω μια παλιά μελωδία, καμία αηδία, κανένα μελό. Δώσ' μου ρούμπα κι αρχίζω κόσμο να ξεφωνίζω, τ' άπλυτα της Τασίας και της εξουσίας, τον κάθε **φελλό**).

- επιπλέουν οι φελλοί ή οι φελλοί επιπλέουν, λέγεται υποτιμητικά για τα άτομα εκείνα, που, ενώ είναι ανίκανα ή ανάξια λόγου, εντούτοις βρίσκονται σε διευθυντικές ή άλλες θέσεις εξουσίας: «μην περιμένεις να προχωρήσεις αξιοκρατικά, γιατί πρέπει να ξέρεις πως, κατά κανόνα, οι φελλοί επιπλέουν, εις δόξαν των πολιτικών κομμάτων».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας